

Oppgaven 14/2. (X, d) alltid metrisk rom

①

2.6.1 Hvis $D \subset A \subset X$, så er disse ekvivalente:

(i) D er tett i A

(ii) $B(a, r) \cap D \neq \emptyset$ for alle $a \in A$ og $r > 0$.

Beweis:

(i) \Rightarrow (ii). Ad D er tett i A betyr at for alle $a \in A$ fins følge $\{x_n\}$ i D slik at $x_n \rightarrow a$. Hvis $r > 0$ betyr det at det fins $N \in \mathbb{N}$ slik at $x_n \in B(a, r)$ når $n \geq N$ (sett bare $\epsilon = r$ i definisjonen av at $x_n \rightarrow a$). Men da er jo $x_n \in B(a, r) \cap D$, som altså er ikke-tomt.

(ii) \Rightarrow (i) Hvis $a \in A$ og $n \in \mathbb{N}$, så er $B(a, \frac{1}{n}) \cap D \neq \emptyset$, dvs. det fins $x_n \in B(a, \frac{1}{n}) \cap D$. Det følger at $\{x_n\}$ er en følge i D og $x_n \rightarrow a$ (siden $d(x_n, a) < \frac{1}{n}$).

2.6.3 Hvis \mathcal{I} er en familie åpne intervaller i \mathbb{R} slik at $[0, 1] \subset \bigcup_{I \in \mathcal{I}} I$, så finnes endelig mange intervaller

I_1, \dots, I_n i \mathcal{I} slik at $[0, 1] \subset I_1 \cup I_2 \cup \dots \cup I_n$

Beweis:

$K = [0, 1]$ er lukket og begrenset og derfor kompakt.

Dermed har K den åpne overdekningsegenskapen.

\mathcal{I} er en åpen overdekning og har derfor en endelig deloverdekning I_1, I_2, \dots, I_n .

2.6.5 Anta $f: X \rightarrow Y$ kontinuert. Bruk den åpne overdekningsegenskapen til å vise at om $K \subset X$ er kompakt, så er $f(K)$ kompakt i Y .

Beweis:

La \mathcal{O} være en åpen overdekning av $f(K)$, dvs.

$f(K) \subset \bigcup_{O \in \mathcal{O}} O$. Da er familien $\mathcal{O}' = \{f^{-1}(O) \mid O \in \mathcal{O}\}$ en

familie åpne mengder i X siden f er kontinuertlig.

Det er klart at \mathcal{O}' overdekker K . Siden K er kompakt, kan \mathcal{O}' en endelig deloverdekning, dvs at det fins

$$O_1, O_2, \dots, O_m \in \mathcal{O} \text{ slik at } K \subset f^{-1}(O_1) \cup f^{-1}(O_2) \cup \dots \cup f^{-1}(O_m).$$

Men da er $f(K) \subset O_1 \cup O_2 \cup \dots \cup O_m$, altså er K kompakt.

2.6.6 Anta at K_1, K_2, \dots, K_m er kompakter i X . Bruk den åpne overdekningsegenenskapen til å vise at $K = K_1 \cup K_2 \cup \dots \cup K_m$ er kompakt.

Beweis:

La \mathcal{O} være en åpen overdekning av K . Da er \mathcal{O} også en åpen overdekning av hver K_i . Siden K_i er kompakt, fins endelig mange $O_1^i, O_2^i, \dots, O_{k_i}^i$ mengder i \mathcal{O} slik at $K_i \subset O_1^i \cup O_2^i \cup \dots \cup O_{k_i}^i = \bigcup_{j=1}^{k_i} O_j^i$

Men da vil de endelig mange mengdene

$$O_1^1, O_2^1, \dots, O_{k_1}^1, O_1^2, O_2^2, \dots, O_{k_2}^2, \dots, O_1^m, O_2^m, \dots, O_{k_m}^m$$

dekke K , dvs $K \subset \bigcup_{i=1}^m \bigcup_{j=1}^{k_i} O_j^i$

2.6.8 Anta $K \subset X$. Da er disse ekvivalente:

(i) K er kompakt

(ii) Hvis \mathcal{F} er en familie lukkede mengder med den endelige snitt egenskapen over K (dvs. $K \cap F_1 \cap F_2 \cap \dots \cap F_n \neq \emptyset$ for alle endelige familier F_1, \dots, F_n i \mathcal{F}), så er

$$K \cap \bigcap_{F \in \mathcal{F}} F \neq \emptyset$$

(som vi godt kan kalle den endelige snitt egenskapen.)

Bewis: Hovedpaenged i bewiset er identiteten

$$K \cap \bigcap_{F \in \mathcal{F}} F = K \setminus \bigcup_{F \in \mathcal{F}} F^c$$

som gjelder for en vilkårlig familie \mathcal{F} av delmengder. Ved leorem 2.6.6 er det nok å vise at (ii) er ekvivalent med

(i)' K har den åpne overdekningsegenkapen, dvs. enhver åpen overdekning \mathcal{O} av K har en endelig deloverdekning O_1, \dots, O_n .

Hvis \mathcal{F} er en familie lukkede mengder, så er

$\mathcal{O} = \{F^c \mid F \in \mathcal{F}\}$ en familie åpne mengder. Hvis $F_1, \dots, F_m \in \mathcal{F}$ og $O_1, \dots, O_m \in \mathcal{O}$ er komplementære, dvs. $O_i = F_i^c$, så er

$$K \cap F_1 \cap F_2 \cap \dots \cap F_m = K \setminus (O_1 \cup O_2 \cup \dots \cup O_m)$$

Dette gir:

\mathcal{F} har den endelige snittegenkapen over K

\mathcal{O} har ingen endelig deloverdekning av K .

Nå blir bewiset lett:

(i)' \Rightarrow (ii) Hvis \mathcal{F} har den endelige snitt egenkapen over K , så har \mathcal{O} ingen endelig deloverdekning av K . (i)' gir at \mathcal{O} ikke er en overdekning av K , dvs. $K \cap \bigcap_{F \in \mathcal{F}} F = K \setminus \bigcup_{O \in \mathcal{O}} O \neq \emptyset$.

(ii) \Rightarrow (i)' La \mathcal{O} være en åpen overdekning av K . Hvis \mathcal{O} ikke har en endelig deloverdekning, så har \mathcal{F} den endelige snitt egenkapen. Vi har da $K \cap \bigcap_{F \in \mathcal{F}} F = K \setminus \bigcup_{O \in \mathcal{O}} O = \emptyset$, hvilket strider med (ii).

2.6.7 Bruk den åpne overdekningsegenskapen til å vise at en lukket delmengde F av en kompakt mengde K også er kompakt.

Bvis:

La \mathcal{O} være en overdekning av F . $U := F^c$ er åpen og $\mathcal{O}' = \mathcal{O} \cup \{U\}$ er da en overdekning av K . Altså fins endelig mange $O_1, \dots, O_n \in \mathcal{O}'$ som overdekker K . Vi tar vekk U hvis den er med og får da en endelig deloverdekning i \mathcal{O} av F .

• Hvis man skal vise at $f: X \rightarrow Y$ ikke er uniformt kontinuert, må man vise:

Det fins $\epsilon > 0$ slik at for alle $\delta > 0$ fins $x, y \in X$ slik at $d_X(x, y) < \delta$ men $d_Y(f(x), f(y)) \geq \epsilon$.

Ofta tar vi stor frihet i valg av ϵ og vi kan prøve med $\epsilon = 1$.

3.1.1 $f(x) = x^2$ er ikke uniformt kontinuert.

Bvis: La $\epsilon = 1$ og gitt $\delta > 0$. La $x = y + \frac{1}{2}\delta$, så $|x - y| = \frac{1}{2}\delta < \delta$. Videre er

$$f(x) - f(y) = x^2 - y^2 = (x + y)(x - y) = (2y + \frac{1}{2}\delta) \cdot \frac{1}{2}\delta \geq y\delta.$$

Hvis vi velg y så stor at $y\delta \geq 1$ (dvs. $y \geq \frac{1}{\delta}$), ser vi at f ikke er uniformt kontinuert.

3.1.2 $f: (0, 1) \rightarrow \mathbb{R}$ gitt ved $f(x) = \frac{1}{x}$ er ikke uniformt kontinuert.

Bvis: La $\epsilon = 1$ og gitt $\delta > 0$. Vi kan anta $\delta < 1$. Velg $x = \frac{1}{2}\delta$ og $y = \delta$, så $|x - y| = \frac{1}{2}\delta < \delta$. Videre er

$$f(x) - f(y) = \frac{2}{\delta} - \frac{1}{\delta} = \frac{1}{\delta} > 1.$$

3.1.3 $\mathcal{F} = \{f: X \rightarrow Y \mid d_Y(f(x), f(y)) \leq K d_X(x, y)\}$ er en ekvifortinuerlig familie.

Beweis:

Gitt $\epsilon > 0$. Hvis $d_X(x, y) < \delta$, så er

$$d_Y(f(x), f(y)) < K\delta.$$

Vi kan da bare velge $\delta > 0$ slik at $K\delta < \epsilon$, dvs. $\delta < \frac{\epsilon}{K}$.

3.1.4 Hvis $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ er deriverbar, f' er begrenset (dvs. $|f'(x)| \leq K$ for alle $x \in \mathbb{R}$), så er f uniformt kontinuert.

Beweis:

Dette bruker middelverdssetningen: Hvis $y < x$, så fins $\eta \in (y, x)$ slik at

$$f(x) - f(y) = f'(\eta)(x - y)$$

La nå $\epsilon > 0$. Hvis $|x - y| < \delta$ kan vi

$$|f(x) - f(y)| = |f'(\eta)(x - y)| = |f'(\eta)| \cdot |x - y| \leq K\delta$$

Hvis vi nå velger $\delta > 0$ slik at $K\delta < \epsilon$, er vi fremme.

3.2.1 $f_n: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ gitt ved $f_n(x) = \frac{x}{n}$ konvergerer punktvis mot 0, men ikke uniformt.

Beweis: $f_n(x) = \frac{x}{n} \rightarrow 0$ når $n \rightarrow \infty$ for alle x .

sup $\{ |f_n(x)| = \frac{|x|}{n} : x \in \mathbb{R} \} = \infty$ for alle n . Prop 3.2.3 gir

at f_n ikke går mot 0 uniformt.

3.2.3 $f_n : [0, \infty) \rightarrow \mathbb{R}$ er gitt ved $f_n(x) = e^{-x} \left(\frac{x}{n}\right)^{ne}$

a) f_n konvergerer punktvis mot 0.

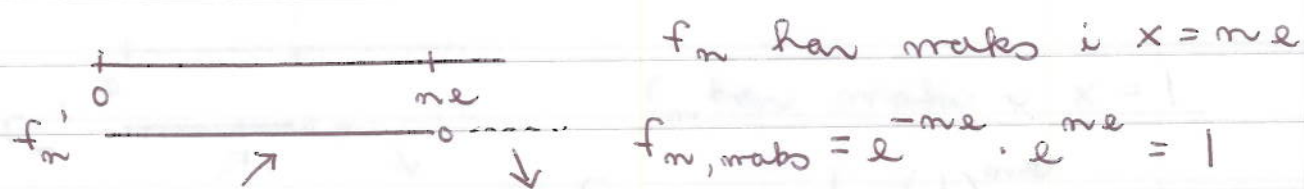
Bervis: Dette følger av at for gitt x , vil $\frac{x}{n} \rightarrow 0$ når $n \rightarrow \infty$ og at potensen $ne > 1$.

b) Finn maks for f_n . Konvergerer f_n uniformt?

Svar:

$$f_n' = -e^{-x} \left(\frac{x}{n}\right)^{ne} + e^{-x} \cdot ne \cdot \left(\frac{x}{n}\right)^{ne-1} \cdot \frac{1}{n}$$

$$= e^{-x} \left(\frac{x}{n}\right)^{ne-1} \left(e - \frac{x}{n}\right) = 0 \text{ når } x = ne$$

og $f_n \geq 0$. Altså

$\sup \{ |f_n(x)| : x \in [0, \infty) \} = 1$, og det følger av Prop. 3.2.3 at f_n ikke går uniformt mot 0.

3.2.4 $f_n : (0, \infty) \rightarrow \mathbb{R}$ er gitt ved $f_n(x) = n(x^{\frac{1}{n}} - 1)$

a) f_n konvergerer punktvis mot $f(x) = \ln x$

Bervis:

Her må vi gjøre litt MAT1100 regning:

$$\lim_{n \rightarrow \infty} n(x^{\frac{1}{n}} - 1) = \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{x^{\frac{1}{n}} - 1}{\frac{1}{n}} = \lim_{a \rightarrow 0^+} \frac{x^a - 1}{a} = \text{(L'Hopital)}$$

$a = \frac{1}{n}$

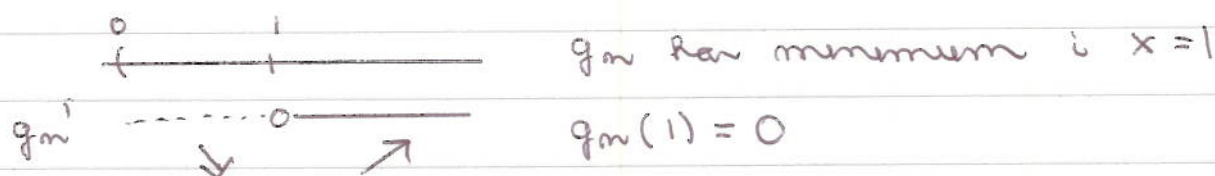
$$\lim_{a \rightarrow 0^+} \frac{(\ln x) \cdot x^a}{1} = \ln x$$

b) f_n konvergerer uniformt mot f i alle intervaller $I_m = [\frac{1}{m}, m]$, $m \in \mathbb{N}$, men ikke i $(0, \infty)$

Beris: Vi må se på avviket fra grensen:

$$g_m(x) = f_m(x) - f(x) = m(x^{\frac{1}{m}} - 1) - \ln x$$

$$g_m'(x) = m \cdot \frac{1}{m} x^{\frac{1}{m}-1} - \frac{1}{x} = \frac{1}{x} (x^{\frac{1}{m}} - 1)$$

I intervallet $I_m = [\frac{1}{m}, m]$ er derfor $g_m \geq 0$ og har maks enten i $\frac{1}{m}$ eller i m . Dvs.

$$\sup \{ |f_m(x) - f(x)| : x \in I_m \} = \max \{ g_m(\frac{1}{m}), g_m(m) \} \rightarrow 0$$

når $m \rightarrow \infty$ siden g_m går punktvis mot 0.

Fra MAT1100 vet vi også at potenser av x vokser fortere enn $\ln x$. Dette gir

$$\lim_{x \rightarrow +\infty} g_m(x) = +\infty$$

Alltså er $\sup \{ |f_m(x) - f(x)| : x \in (0, \infty) \} = \infty$, så f_m konvergerer ikke uniformt i $(0, \infty)$.

3.2.5 Hvis $f_n : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ er en følge kontinuertlige funksjoner, $f_n \rightarrow f$ uniformt i alle intervaller $I_k = [-k, k]$, $k \in \mathbb{N}$, så er f kontinuertlig.

Beris:

Ved Proposisjon 3.2.4 er f kontinuertlig i alle intervaller I_k og derfor i hele \mathbb{R} .

3.2.9 Hvis $f_n : X \rightarrow Y$ er en følge kontinuertlige
 avbildninger, $f_n \rightarrow f$ uniformt i X og $x_n \in X$ en følge
 slik at $x_n \rightarrow x$. Da vil $f_n(x_n) \rightarrow f(x)$.

Dette er ikke nødvendigvis sant hvis f_n bare
 konvergerer punktvis.

Beweis:

Vi vet at f er kontinuertlig. La $\epsilon > 0$ være gitt.

Da fins $\delta > 0$ slik at $d_Y(f(y), f(x)) < \frac{1}{2}\epsilon$ når
 $d(x, y) < \delta$. Siden $x_n \rightarrow x$ fins N_1 slik at $d_X(x_n, x) < \delta$
 når $n \geq N_1$, dvs. $d_Y(f(x_n), f(x)) < \frac{1}{2}\epsilon$. Siden $f_n \rightarrow f$
 uniformt, fins N_2 slik at $d_Y(f_n(y), f(y)) < \frac{1}{2}\epsilon$ for
 alle $y \in X$. Hvis $n \geq \max\{N_1, N_2\}$ har vi da

$$\begin{aligned} d_Y(f_n(x_n), f(x)) &\leq d_Y(f_n(x_n), f(x_n)) + d_Y(f(x_n), f(x)) \\ &< \frac{1}{2}\epsilon + \frac{1}{2}\epsilon = \epsilon. \end{aligned}$$

I eksempel 1, side 52, har vi at $f_n \rightarrow 0$ punktvis,
 $\frac{1}{2n} \rightarrow 0$, men $f_n(\frac{1}{2n}) = 1$ går ikke mot 0.